

In aansluiting op het vorig schrijven van 13 Oogstmaand 1944 nog iets over de Organisatie der N.S.V.O.

Een Organisatie (regeling) wordt vastgesteld door de Leiding, doch bij de kameraadskes berust het al of niet slagen van bepaalde maatregelen; daarom moet ook bij alle kameraadske-functionarissen en niet-functionarissen goed de gedachte levendig worden, dat, wanneer niet iedere vrouw medewerkt, de N.S.V.O. toch geen levenskans heeft.

Niet bovenaan moet de N.S.V.O. groeien, maar onderaan in den bodem, dus onder de groote groep van Nederlandsche vrouwen, moet de gedachte van datgene wat de N.S.V.O. wil, levendig worden.

Het heeft geen zin of de Organisatie (regeling) door het Hoofdkwartier kunstig in elkander is gewrocht, wanneer de richtlijnen in het geheel niet of half of fout worden uitgevoerd. Ook is onze N.S.V.O. niet gezond, wanneer er tusschen functionarissen en leden een groote afstand is ontstaan. Ieder lid van de N.S.V.O. moet een levendlid zijn en geen doode contribuant.

Er zijn nog kameraadskes die weinig of niets doen voor de N.S.V.O. en toch hebben wij ook hun werkkraft nodig. Er is nog zooveel te doen, persoonlijke anti- en sympathieën spelen vaak een rol. Toch kameraadskes, mag dit nooit een verhindering zijn om achter te blijven in het werk der N.S.V.O.

Worden onze groepsfunctionarissen en insters wel voldoende ingewerkt in dat, wat de N.S.V.O. wil? Onze insters zijn toch de beste propagandisten; zij bewerken het contact tusschen lid en N.S.V.O. en moeten dus met de Organisatie volkomen op de hoogte zijn.

En nu hoor ik al verschillende bezwaren, o.m. deze:

De kameraadskes hebben een hekel aan schrijven, of de kameraadskes begrijpen het niet. „Ik doe het liever zelf, dan weet ik dat het goed is” en dan gaat een Kringleidster of andere functionaris alles zelf doen en dit, kameraadskes, is fout.

Een functionaris is een werkend lid en maakt zij fouten, dan moeten deze verbeterd worden.

Wij herinneren allen onzen schooltijd nog wel; wij konden geen van allen nog lezen en schrijven en wij hebben het geleerd. Zoo zijn er kameraadskes in de N.S.V.O., die nog nooit in eenig gemeenschapsverband opgenomen zijn geweest, van vrouwenbeweging niets of heel weinig afwisten. Ook zij zullen het moeten leeren, en voor hen, die meerdere wetenschap hebben, is het de plicht deze kameraadskes te helpen en voor te gaan.

Wil de N.S.V.O. haar opdracht vervullen in het Nederlandsche Volk, dan moeten alle kameraadskes zich inzetten. De N.S.V.O. mag geen schoon op het schrift gestelde organisatie zijn, maar levend vanaf de inster tot de hoogste functionaris, werkend, fouten makend, leeren en bouwend. Dan alleen is er kans van slagen.

HOU ZEE!

N.S.V.O. nieuws

Verantw. redactrice: G. F. Galjaard-Meck

Redactie en adm.: Laplacestraat 31, Amsterdam

Tel. 97540 of 29894. Postgiro 320886

Verschijnt tweemaal per maand

EVEN AANDACHT VOOR DISTRICT...

III - DRENTHE

Hoe onze N.S.V.O. in Drente tot stand kwam? Op een heel eenvoudige manier. De Drentsche vrouwen „deden niet aan politiek”. Ondanks dit, ging ik toch naar vele N.S.B. vergaderingen al lang voor den oorlog.

Door de Leidster werd de N.S.V.O. opgericht. Een stil verlangen om toch ook lid van die N.S.V.O. te worden werd onmiddellijk gewekt.

Nog voor ik mij gemeld had als lid, kreeg ik van Kam. Dieters onze Districtsleider opdracht mij te vervoegen bij de Landelijk Leidster van de N.S.V.O. (toen kamske Keers).

Door haar werd mij opgedragen, in Drenthe de N.S.V.O. op te richten. Een moeilijke taak, die mij wel met eenigen angst vervulde; te denken, allemaal vrouwen, die veel ouder waren dan ik. Daar zou ik tot moeten spreken? Die zou ik moeten leiden?

Maar dienst is dienst... We zijn begonnen met enkele bijeenkomsten te beleggen om ons doel en streven uiteen te zetten.

De belangstelling was bevredigend. De eerste Groepen zijn direct daarna opgericht. Op het oogenblik

telt ons District 25 Groepen en ook het ledental breidt zich steeds uit.

Het werk in het District? Moeilijk?

Och kameraadske, die moeilijkheden zijn niet zoo groot.

Slechte reisgelegenheid?

Ja zeker, net als overal.

Moeilijk om de belangstelling steeds opnieuw te hebben?

Die belangstelling is er wel, het is alleen jammer, dat wij voor de cursussen, die door ons gegeven zullen worden aan de aanvraag niet kunnen voldoen.

Prettig is het te hooren, dat onze Groepen goede bijeenkomsten houden, dat er ware Kameraadschap is, „Noaberplicht” burenplicht is ons ingeboren.

Wanneer „men” beweert, dat de N.S.V.O. een zuiver „Politieke” Vrouwen Organisatie is, dan weten wij Drentsche Vrouwen, dat de N.S.V.O. een zuiver vrouwelijk voelende opvoedende organisatie wil zijn. Hieraan mee te mogen en kunnen werken tot heil van Volk en Vaderland, dat is ons een vreugde.

Districtsleider, TINI H. SMIT

Uit het heele land

JAARMARKT TE WINTERSWIJK. 5-6-HOOIMAAND 1944. Het zag er gezellig uit in zaal „Jaspers”, toen onze kringleidster kamske Sellink-Ubbink op 5 Juli onze Jaarmarkt opende met een woord van welkom aan de talrijke aanwezigen, in ’t bijzonder de Districtsleider met de Districtsvertegenwoordigsters, de Burgemeester, verschillende kring- en groepsfunctionarissen en de afgevaardigde van de Frauenschaft.

De Districtsleider, kamske Japing-Jansen hield de openingsrede, waarna het woord gevoerd werd door den Burgemeester, kam. Dr. Bos.

Namens de leden van het Economische Front bood kam. Hannink een enveloppe met een bijdrage voor ons werk aan.

Na een uiteenzetting van kamske Paule werd een rondgang gemaakt langs de tafels, waarvoor reeds vele koopers te wachten stonden.

Voor de textielgoederen, de speelgoedafdeeling en het buffet, dat er bijna „vooroorlogsch” uitzag, werden door kooplustigen bestormd.

Ook de andere attracties als schiettent, balgooien, en de mooie bloemen trokken veel belangstelling, zoodat er direct een gezellige drukte heerschte en het geld rijkelijk vloeyde. De „kiekvisite” en de spinster van Corle hadden veel bekijks.

De verkoop van verschillende goede gaven bracht veel geld in het laatje.

Verder werden nog een ontbijtlaken en een spreijverloot; ook hiervan waren de loten spoedig verkocht, evenals die van de levensmiddelenafdeeling.

Het doel van deze jaarmarkt, zooveel mogelijk geld bijeen te brengen, om het werk meer mogelijk te maken, is dan ook wel bereikt.

H. G. DE VRIES-WOLSINK

VERSLAG VAN BIJeenKOMST N.S.V.O.

20 JULI 1944 TE EINDHOVEN.

Op 20 Juli '44 bezocht de Landelijk Leidster voor de eerste maal onzen kring Eindhoven. Voor deze bijzondere gelegenheid waren vele kameraadskes naar het Kringhuis gekomen en zoo zagen we naast de genoodigden van de Deutsche Frauenschaft en den Jeugdstorm ook de kameraadskes van Kring Helmond en van de Groep Aalst.

De Kringleidster opende den middag met het gezamenlijk zingen van ons vrouwenlied: „Wij vrouwen van Neerland”; daarna heette zij allen welkom, speciaal de Landelijk Leidster, verder de Districtsleider, de plv. Districtsleider, de genoodigden en de kameraadskes. Zij eindigde met te zeggen, dat dit bezoek voor ons allen een aansporing zal zijn om nog intensiever te werken en onzen plicht te doen. Daarna werd even onze aandacht gevraagd voor de jongste Afd. der N.S.V.O., de Pullen, die keurig kwamen aangemarcheerd, daarna het spelletje deden van „Als Vader en Moeder naar de kermis zijn” en weer even keurig onder flink applaus afmarcheerden. Zij hadden ook bij ’t binnenkomen van de Leidster een eere-wacht gevormd, waarbij door de jongste bloemen werd aangeboden.

Hierna nam de Leidster het woord. Zij had tot onderwerp gekozen het 3e couplet van ons vrouwenlied: „Gij vrouwen van Neerland wees moedig en sterk”. Zoowel in het verleden als in den tegenwoordigen tijd is ’t een voornaam ding moedig en sterk te zijn, en ’t is verheugend dat ons volk op zooveel betoonden moed in onze geschiedenis kan terugzien. Doch in de jaren vóór den oorlog is de moed wat gezakt en kwam ’t er meer op aan handig en vlug te zijn. Maar de jeugd van die jaren las bij voorkeur boeken die over oorlog en roemrijke tijden handelden, boeken waar dus weer moed uit sprak. En nu, na het uitbreken van den oorlog, zijn het de soldaten, die het begrip moed weer in ons volk hebben terug ge-

bracht, en wij zijn trotsch, dat er zooveel Nederlanders onder hen zijn.

Maar niet alleen de soldaten, ook wij vrouwen kunnen moedig zijn en sterk en juist deze tijd heeft zulke vrouwen meer en meer noodig. Vroeger was er moed voor noodig, om eerlijk en rond voor de N.S.B. uit te komen; verder waren er moeilijkheden te overwinnen, die het breken met familie en kennissen met zich mee brachten, waarvan zeker de vrouwen het meeste te lijden hadden. Thans zijn het de soldatenvrouwen, die, hoewel zij hun mannen en zonen afstaan, steeds moedig door blijven werken, ook als er één soms niet terug komt. En hoewel de Duitsche vrouwen alles in erger mate doormaken, weten zij toch zeker, dat, mocht Holland in de zelfde omtandigheden komen te verkeerren, ook onze vrouwen flink, moedig en sterk zullen zijn.

En zoo zijn er dan drie dingen, die de Leidster ons vrouwen voor den komenden tijd wil geven.

1e. Moed te hebben, eerlijk tegen je zelf te wezen. Hierdoor komt men tot groote ernstige rust en met het vaste vertrouwen in het goede, beseffen we, dat 't goede en dus ook Europa niet onder kan gaan.

2e. Moed om vol te houden en door te zetten. We zijn wel met frisschen moed begonnen, maar voor volhouden en offeren en dienen is nog meer moed noodig.

3e. Moed om goed te zijn. Den laatsten tijd is 't goede erg in de verdrukking gekomen; slechtheid en oneerlijkheid nemen hand over hand toe. Juist de dingen die verkeerd zijn, vinden de menschen nu mooi. En de moed ontbreekt om het goede te willen en het goede te doen. Er kan echter zoo'n goede invloed ten goede van de vrouw uitgaan. Wij moeten zooveel wij kunnen, zelfs tegen alles en iedereen in, het goede doen voor ons land en voor ons volk. Zoo moet ook de kameraadschap door ons weer naar voren komen. Maar hiervoor hebben we vrouwen noodig, die sterk in het leven staan. Het mogen geen hardevrouwen zijn, waarin alle gevoel dood is, doch sterke vrouwen, die meer inhoud aan 't leven kunnen geven. Dan denken we aan het Kempenlied: „Harde tijden gaan voorbij,

doch een volk moet blijven". Dit is wel het voor- naamste en zoo zullen wij vrouwen, hoe hard de tijden ook zijn, onzen plicht doen, niet alleen in de N.S.V.O. doch ook in het dagelijksche leven rustig op onze plaats staan. En we zullen iederen keer weer aan deze rede van onze Leidster terug denken, als wij zingen: „Gij vrouwen van Neerland, weest moedig en sterk". Hierna sloot de Kringleidster de bijeenkomst en werd tijdens een kameraadschappelijk samenzijn koffie met koekjes gepresenteerd.

Eindhoven, 20 Juli '44.

J. T.

MEDEDEELINGEN VAN HET HOOFDKWARTIER.

Met ingang van 15 Augustus werd eervol ontslag verleend aan Kamske F. Maas—Wins, Prins Alexanderstraat 11, Eindhoven als Plv. Distr. Leidster van Distr. 15.

Met ingang van 15 Augustus 1944 werd eervol ontslag verleend als Hoofd van Dienst kameraadschapsmiddagen aan:
Kamske A. Nierstrasz—Dolk, Thorn. Prikerlaan 34, Den Haag.

Met ingang van 15 Oogstmaand 1944 is de tak van dienst kameraadschapsmiddagen opgeheven.

Gezien het feit dat het werk van de kameraadschapsmiddagen en de Vormingsmiddagen elkander zeer nauw raken kan dit werk eenvoudiger geschieden en de functionarissen in het werk van de vorming worden ingeschakeld.

Rondschrijven

VAN DE LEIDSTER

Kameraadskes,
Met veel voldoening heb ik bij mijn bezoeken aan districten en kringen steeds weer kunnen vaststellen, hoe hard er door vele functionarissen gewerkt wordt en ik weet, dat ook de medewerkers van het Hoofdkwartier hierbij op de juiste wijze trachten voor te gaan. Dit stemt tot tevredenheid.

Naarmate de oorlog in Europa zijn hoogtepunt nadert, zullen de eischen, welke aan ons, vrouwen, gesteld mogen en moeten worden, ook voortdurend zwaarder worden. Van „een algeheele vrouweninzet", waarover hier en daar reeds werd gesproken, is officieel niets bekend. Het blijft te betreuren, dat er nog altijd zooveel, TE veel, gesproken wordt. Wij

weten allen, hoezeer het op de DADEN aankomt; nu meer dan ooit. Daarom zullen wij, kameraadskes uit de N.S.V.O., het voorbeeld moeten geven.

Ik weet het, velen onzer zijn reeds overbelast met werk, maar meer zijn er, die dagelijks werkelijk nog wel eenige vrije uren hebben. En zij, die reeds zoo bezet zijn, weten altijd weer een weg tot nog meer arbeid te vinden.

Binnenkort zullen wij in de gelegenheid gesteld worden om naast of voor ons „gewone werk” door den arbeid van onze handen (op vrouwelijke wijze) meer direct aandeel te nemen in den grootschen strijd. Hiervoor zijn drie mogelijkheden:

a. De kameraadskes kunnen zich melden voor een volledigen inzet, (dagelijksch werk gedurende de geheele week) waaraan dan een normale geldelijke vergoeding verbonden is.

b. De kameraadskes hebben eenige uren per dag beschikbaar en zij komen dan samen op een vooraf aangegeven punt, waar het werk voor haar gereed ligt (dus niet in het bedrijf).

c. De kameraadskes geven een of meer vaste middagen per week voor hetzelfde doel als onder b vermeld.

Zeker zullen er vele bezwaren rijzen, maar deze mogen niet meer meetellen, als wij denken aan den frontstrijder, die, dagelijks aan het grootste gevaar blootgesteld, dikwijls wekenlang geen uur voor zichzelf heeft. Wat hebben wij hiernaast te stellen? Het gaat hier niet om eenige kameraadskes; onze kracht moet liggen in het aantal bereidwilligen.

Veel zal er afhangen van de wijze, waarop het bericht aan de kameraadskes zal worden doorgegeven. Het verdient aanbeveling dit zoowel MONDELING als SCHRIFTELIJK te laten doen.

Bij eventueel huisbezoek moet de propagandiste natuurlijk heel goed weten, WAAROM HET GAAT. Waarschijnlijk zal men hier of daar reeds nauwkeurig willen weten, WELKE arbeid er van ons verwacht wordt, Dit zal weer afhangen van het aantal kameraadskes, dat zich aanmeldt.

In ieder geval is het werk, waartoe iedere vrouw, die niet al te onhandig is, in staat

zal zijn. En wanneer men eenmaal bereid is, den drang in zich voelt om mede te doen, dan is de aard van het werk toch bijzaak. Vanzelfsprekend zullen alle nadere gegevens zoo spoedig mogelijk verstrekt worden.

Van de medewerksters van het Hoofdkwartier verwacht ik, dat zij na 1 Herfstmaand a.s. iederen Maandag van 9—19 uur beschikbaar zijn voor de hiervoor besproken actie. Men gelieve hiermede rekening te houden bij het samenstellen van den werkrooster.

Van de Districtsleidster verwacht ik dat zijzelf, met haar functionarissen, het voorbeeld geven en al het mogelijke doen om haar kameraadskes voor deze actie te winnen. Ik vestig hierbij nog bijzonder de aandacht op degenen die, als geëvacueerden in een kamp of bij particulieren ondergebracht, dikwijls nog teveel vrijen tijd hebben.

Een opgave van de AANTALLEN kameraadskes (per kring), GESPLITST IN DE DRIE ONDER A, B EN C GENOEMDE RUBRIEKEN, die zich melden voor dezen vrijwilligen eeredienst gelieve men op het Hoofdkwartier in te zenden voor 1-9-1944.

Kameraadskes, ik onderschat de moeilijkheden niet, maar ik vertrouw op Uw volle medewerking.

HOU ZEE!

Landelijk Leidster N.S.V.O.
L. M. COUZY

Door bemiddeling van kamske J. Westenberg-Hummel, Karthuizerstraat 54 Arnhem, die de N.S.V.O. vertegenwoordigt bij de Afdeling Gezins- en Jeugdzorg der N.S.B. ontvingen wij bijgaanden oproep: Voor „Kerstendal”, het tehuis voor Vrouwen die eenigen tijd rust noodig hebben, wordt gezocht:

Een jonge Vrouw die veel tact heeft met Vrouwen om te gaan, liefst kunnende zingen en pianospelen, in staat eenvoudigen handenarbeid te verrichten en de Vrouwen te begeleiden op wandelingen enz.

Mocht U iemand weten die zich voor dit werk beschikbaar wil stellen, wilt U dit dan met den meesten spoed doorgeven aan: Kamske J. Westenberg-Hummel. Karthuizerstraat 54, Arnhem?

KEMPENLAND

Jos. Simons

STAPLIED

[Arm. Preud'homme]

MARATO

f Kem - pen - land, aan de Diet-sche kroon won - der - fris - sche
pe rel, Kem - pen - land, we - lig - zoe - te woon van den koe - nen ke - rel.
Op de hei - de gloort de zon ons zor stra - lend te - gen, of uit fris - sche
he - mel - bron ruischt zoo vroeg de re - gen. Op de hei de waait de wind, vrij van haag en
heg, Op de hei de waait de wind al le zor gen weg.

Kempenland, aan de Dietsche kroon
wonderfrissche perel,
Kempenland, welig zoete woon
van den koenen kerel.

Kempenland, aan de Dietsche kroon
wonderfrissche perel,
Kempenland, welig zoete woon
van den koenen kerel.

Kempenland, aan de Dietsche kroon
wonderfrissche perel,
Kempenland, welig zoete woon
van den koenen kerel.

Op de heide staat een huis
rondom in het loover,
Wolken blank of grauw als gruis
trekken traag daarover.

Op de heide, zoete meid,
hebt gij mij verkoren,
Bij de gagel voor altijd
mij uw trouw gezworen.

Kempisch volk, zoo vroom en blij,
schoon van ziel en lijve,
Harde tijden gaan voorbij,
maar, 'n volk moet blijven.

Op de heide waait de wind,
vrij van haag en heg
Op de heide waait de wind
alle zorgen weg.

Op de heide waait de wind,
vrij van haag en heg
Op de heide waait de wind
alle zorgen weg.

Op de heide waait de wind,
vrij van haag en heg
Op de heide waait de wind
alle zorgen weg.

WIE RUILT?

Ruiladvertenties kunt U opgeven aan de administratie van het N.S.V.O.-Nieuws, Laplacestraat 31, Amsterdam (Oost) onder bijvoeging van vijftig centen aan postzegels voor kleine advertenties en één gulden voor grotere.

Vanaf heden worden geen advertenties meer in behandeling genomen waar geen postzegels bij ingesloten zijn.

1 paar werkschoenen maat 42 (nieuw gezoold) voor 2 damesjaponnen 42/44 (moeten in goeden staat zijn). Mevr. K. Sluimer, Wioldrechtstr. 18a Rotterdam Z. Tafelstoel voor regenmantel maat 44/46 of 20 compl. weckflesschen liefst 1½ liter. Kamske de la Rie, Korte-Nieuwstraat 12, Apeldoorn.

2 gave inmaakpotten voor een paar schoenen lage hak (liefst bruin) maat 38, bruine rok en 2 directoires, 1 paar jongensschoenen maat 38 voor maat 41. Kamske Moll-Offerman, Rijksweg 36, Ermelo.

Prima gabardine heerenregenjas, groote maat tegen mooienlapstof voor gekleede japon of 2 japonnen maat 42. Kamske Wachter, Tjaskerlaan 7, Rotterdam-Schiebroek.

Een stofjas grijs maat 52 tegen een paar kinderschoentjes maat 22. Een groene dameswintermantel maat 40 tegen 2 meisjesmanteltjes voor 2½ en 4 jaar. Een zwarte satinet japon (veel gedragen) tegen een blouse beide maat 40.

2 nieuwe 2 persoonslakens voor Donker bl. of zwarten wintermantel in goeden staat maat 44. Kamske S. Loef-v/d Mooren, Maasdijk B 67, Aalst bij Zaltbommel.

Witte lederen pumps maat 38 in prima staat tegen 6 theedoeken. Zwarte damesrijbroek maat 42, z.g.a.n. voor 2 lakens of 3 badhanddoeken of lepels en vorken. Kamske A. J. Baas, Chasséstraat 77hs Amsterdam W. Tel. 87808.

Een nieuw blauw/grijs heerencostuum maat 50 tegen een flinke maat vloerkleed. Een groote witte v.o. babycape tegen vitrage. Kamske J. Bakker-v. Hoff, Rijnkade 13, Woerden.

Een paar v.o. donkerbl. molières z.g.a.n. maat 6 teger 1 paar z.g.a.n. maat 6½. Kamske Bakker-Keyser, Haven 36, Oudeschild Texel.

Een damast tafellaken 190-145 nieuw o.k. voor eenige winterkleertjes voor meisjes van 1½—2 jaar w.o. wintermanteltje. Kamske M. Kalkman, Strevelsweg 49, Rotterdam (Z.).

Een i.g.st.z. heerencostuum maat 52 of 54 voor een damesmantelpak m 44. Kamske C. J. Dronrijp, p/a Strevelsweg 49, Rotterdam (Z.).

Een geruite wollen rok en blouse met lange mouwen en stoffen jurkje met korte mouwen voor een meisje van 10 tot 12 jaar, een flanellen broekje en linnen blousje voor jongen van 6 jaar voor een wintermantel of stoffen regenjas of mantel voor een meisje van 15 jaar, groote maat is ook goed. Een paargoede bruine meisjesschoenen maat 35 en 2 paar met hoge hak, maat 36 voor 1 paar met lage hak maat 37. Kamske M. J. van Driel, Vissersdijk 10, Werkendam.

Leeren damesschoenen nieuw maat 36 voor schaatschoenen maat 37 (liefst met schaats). Leeren damesschoenen nieuw maat 36 tegen tennis- of gym schoenen maat 34 en 38. Kamske v. d. Hoek, Meentweg 2, Naarden.

Twee paar heeren schoenen maat 46 en rubber laarzen maat 46 voor damesschoenen maat 42 of 40. Twee interlock heerenhemden gr. m. oude kwaliteit en twee korte onderbroeken n. k. alles nieuw voor dames ondergoed.

Een paar meisjes molières maat 36 voor damesschoenen maat 37 h. hak. Kamske C. Schrier, Pleinweg 159a, R'dam.

STEMMEN UIT DE N.S.V.O.

EEN GRAF

Het eerste ochtendgloren valt over een graf, versierd met wat bloemen. Het is geen soldatengraf, hier ver vandaan, maar een heel gewoon graf van een vader of moeder, die van ons heenging en nu ligt begraven op één onzer groote-

stads-kerkhoven. Vooral die graven, die 10 jaar of nog langer oud zijn, hebben ons iets te zeggen. Is een doode na 10 jaar al vergeten, dat er zoo zelden een versch bloemetje op zulke graven prijkt? Of wordt een tocht erheen steeds uitgesteld, omdat ons leven zoo vol is? Uiteindelijk is die doodenakker toch het einde, althans van het aardsche bestaan. En nu dit de laatste aardsche band is, die ons met onze dooden verbindt, waarom die plaats niet eens een

keertje meer bezocht? Een bosje bloemen wordt erbij gezet en moeders stem zegt: „zeg maar, alstublieft Opa” en het kind herhaalt het. Als wij door het groote hek naar buiten gaan, is daar het leven weer dat ons opslokt en valt de stemming in de tram weer van ons af. En toch... een stille voldoening

blijft in ons achter. Thuisgekomen vraagt ons kind het portret van hem, dien hij misschien nooit kende en wij vertellen iets van dien Opa. Dan houden wij de herinnering aan onze vaders levend en brengen ons kind het eeren van onze dooden bij.

J. v. D. THOLEN—HAUSMANN

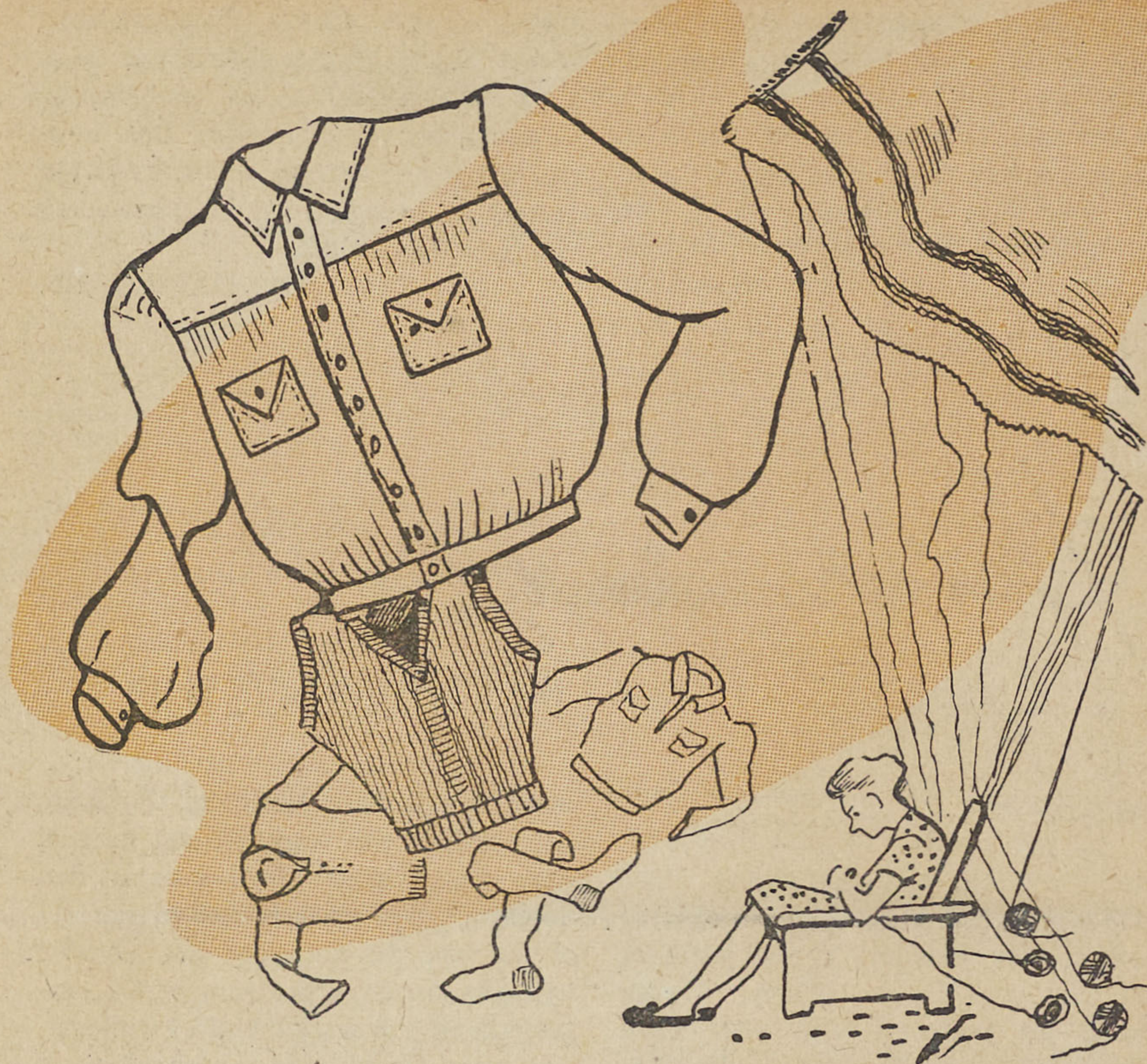
Huisvrouwentijdt

IN OORLOGSTIJD

Kameraadskes,

Het is nog wel lang geen winter, maar toch is het goed om vast aan onze winterkleeren te denken. Vooral wanneer wij nog wat breien willen. Warme truien en pullovers zijn voor onze schoolgaande jeugd toch wel de prettigste dracht. Vooral een lekker warm windjak zal dezen winter veel in trek zijn. Men behoeft immers op niet te koude dagen dan geen mantel of jas aan te trekken. Maar... waar halen we dergelijke warme dingen vandaan? We doen goed ons heele huis te gaan bekijken, n.l. van zolder tot kelder. Wat kunnen we op een tocht door ons huis zoo al vinden? Op den zolder misschien nog een oude deken. Niet meer aan gedacht, maar nu nog bruikbaar. Of op den divan een handgeweven kussen, misschien wel het divankleed zelf. Ja moeders, ik weet het. Niet één van ons zal graag zoo'n mooi handgeweven kussen of divankleed opofferen, maar nood breekt wetten en wat weegt

meer, een kussen minder of Uw kind, dat eigenlijk niet warm genoeg gekleed naar school gaat? Het laatste zal den doorslag geven en ik twijfel er niet aan of de wol, die wij door het uithalen van een kussen verkrijgen, wordt omgewerkt in een warme trui of pullover. Om een divankleed te gebruiken is minder prettig, want wat leggen we zoo gauw over den divan? Bezit U nog een oud gordijn? Allicht kunt U dit tot divankleed omwerken. Wat maken we uit de gevonden oude deken? We zouden, wanneer wij de deken verven, hier een warm windjak van kunnen maken. Maar wat ook kan en U waarschijnlijk niet bekend is, men kan de deken uithalen, net als het handgeweven kussen en van de wol jumpers, sokken, enz. breien. Dit uithalen moet voorzichtig gebeuren. U trekt den draad uit en zorgt ervoor steeds de draden van de schering na het uithalen van 3 draden, af te knippen. Worden deze te lang, dan zal Uw woldraad bij het uittrekken afbreken. Het ligt aan de kleur van de deken of

men de wol moet verven of zoo kan gebruiken. U krijgt, zooals U wellicht denkt in het geheel geen kleine einden, want de woldraad loopt aan een stuk door de geheele deken heen. Dekens met een katoenen inslag zijn het meest geschikt. Een deken van 10 tot 15 jaar oud is nog uitstekend te gebruiken. Wij kunnen, wanneer wij voor een windjak niet genoeg stof hebben, er b.v. van wol mouwen en een kraag aan breien van een afstekende kleur. U kunt zich indenken, dat alles, wat U

van zoo'n deken maakt, zeer warm zal zitten. De kameraadskes, die een deken ter beschikking hebben, kunnen dus nu al voor den winter aan den arbeid gaan. Inlichtingen bij afdeeling VI Dienst Kleeding.

A. SCHEEPERS

Ons Vormingshuis „Hagal” te Zeddam is nog tot en met 8 September beschikbaar voor vacatiegangers.